

n.01

Febrer
2018

Xarxes

Un projecte viu, de barri, solidari i participatiu

Xarxes

UN PROJECTE VIU, DE BARRI, SOLIDARI I PARTICIPATIU

SUMARI

n.01 FEBRER 2018

03

Editorial

04 — 05

**Espai dels
voluntaris**

06 — 07

Tema central

08 — 09

**Espai dels
infants**

10 — 11

**Espai de
l'escola**

12

**Espai de
l'AMPA**

13

**Espai de les
famílies**

14

**Activitat
destacada**

15

Col·laboració

Equip

Editors:

Montse Ramos
Carlos Muñoz

Consell editorial:

Montse Clotet
Sandra Negrodo
Marta Mas
Montse Ramos
Carlos Muñoz

Col·laboradors:

AMPA escola
Mas Casanovas,
CEIP Mas Casanovas,
Júlia Díez,
Florence Tur,
Elna, Gerard, Ligia,
Montse, Soco, Miquel,
Ivàn, Anna, Ibrahim,
Aiza, Anika, Amaan,
Victoria, Oriol, Nicolas,
Patricia, Nayeli, Noa,
Alejandra, Patricia,
Briany, Thiago,
i Matias.

Editorial

Benvinguts i benvingudes a la revista Xarxes.

Esperem que aquest nou espai pugui ser un lloc de trobada tan agradable i fructífer com són totes les tardes de dimarts. Per a qui no conegui Xarxes, en aquest primer número podrà fer-se'n una bona idea llegint l'article que ens explica la història d'un projecte tan ambiciós que no pensa en cap meta, sinó en el seu camí. Crec que és millor que coneguem el projecte de mans de Montse Clotet i Sandra Negredo, les *alma mater*, que estan empenyent des del principi per crear un grup de persones que s'ajuden unes a les altres.

Perquè això és Xarxes. La nostra intenció no és fer un grup de repàs, una classe per fer els deures. Nosaltres volem que els nens i nenes que cada dimarts ens dediquen el seu temps se sentin bé, obrin el seu cor i deixin anar tot allò que tenen dins. Volem treballar les emocions i descobrir les seves potencialitats més que repassar la taula del 3 o fer dictats; per a això ja tenen uns bons mestres. I volem fer això connectant amb les seves famílies, amb total humilitat, perquè tots junts puguem tenir una vida millor.

Ara donem un pas més i ens llancem a crear una revista, que desitgem que creixi com estem creixent tots nosaltres. Aquesta publicació vol fer que el projecte s'ampliï transversalment, que ens connecti més amb les famílies, les ampes, les escoles i amb tots els que vulguin apropar-se.

Com veureu al llarg d'aquest primer número, l'exemplar és una presentació de tots nosaltres, de tots els que estem relacionats amb el projecte Xarxes, i un convidat a què us interesseu en el que fem i us animeu a treballar amb nosaltres.

Benvinguts a la revista. Benvinguts a Xarxes

Espai dels voluntaris

CARLOS. Soc voluntari des de fa temps. La veritat és que jo no sé qui ajuda a qui, ens ho passem tan bé que de vegades penso que hauríem de pagar per fer-ho. És un projecte que va en les dues direccions.

Em dic **CARMEN.** Soc voluntària a Xarxes des dels 14 anys. Em fa felicitat estar amb uns nens tan simpàtics i uns companys tan amables.

MIQUEL, realitzo un suport videogràfic d'aquests anys del projecte per fer un muntatge final.

Soy **LIGIA.** La oportunidad de trabajar con este equipo (profesionales, padres, voluntarios y, especialmente, los niños) me ayuda a mejorar y a sentir agradecimiento.

Hola, soc la **MONTSE R.** Xarxes és una gran ajuda, tant per als nens i famílies com per a mi com a voluntària. Ens ajuda a créixer i millorar personalment, i apreciar millor la vida.

Hola, soy **SOCO.** Hace un año que colaboro como voluntaria en el proyecto Xarxes. Estoy muy contenta de poder ayudar a los niños y, al mismo tiempo, agradecida por las grandes satisfacciones que ellos me aportan.

ELNA. Fa molt poc que participo al Xarxes. És una oportunitat de créixer com a persona i aportar el meu granet de sorra per construir un espai on ens puguem sentir lliures de ser nosaltres mateixos.

Em dic **GERARD** i soc voluntari del projecte Xarxes. És el tercer any que hi soc. Intento aportar sempre el meu granet de sorra. En aquest espai de concòrdia i confiança, em trobo molt a gust.

IVÁN. Estoy de voluntario en el proyecto Xarxes porque me gusta ayudar a los demás, participar y resolver los problemas que tengan. Yo de pequeño fui a refuerzo escolar y puedo empatizar con ellos.

Soc la **MONTSE P.** Fa tres anys que participo en el projecte Xarxes, i aquesta col·laboració m'omple d'alegria i emocions. És molt gratificant poder ajudar els nens.

... i professionals

*Hola, soc l'**ANNA HERNÁNDEZ**. Només puc estar agraïda al projecte Xarxes, va ser la meua primera experiència professional com a treballadora social i em va fer estimar més la meua professió. Veure el creixement dels nens i nenes i dels seus pares i mares va ser increïble. Gràcies també a la Sandra i la Montse per la seva gran feina i, sobretot, al paper dels voluntaris i voluntàries, sense ells no hauria estat possible tirar endavant. Gràcies!*

*Hola, soc **MARVY**, estudiant de treball social. Col·laborar a Xarxes és fomentar el reconeixement de l'infant, la seva autoestima, les habilitats socials i molt més que un reforç escolar. Veure l'alegria i rebre l'estima dels nens i nenes no té preu.*

***MARTA**. La calidesa de l'equip i de les persones que hi participen m'ha enganxat de seguida. Estic molt contenta de poder-ne formar part com a nova coordinadora.*

*Soc la **SANDRA**. Després d'uns quants anys, segueixo encantada amb el projecte i amb l'equip de voluntaris tant meravellós amb el qual comptem.*

***MONTSE C.** Tot i que ja portem 4 anys de desenvolupament de Projecte Xarxes, continuo treballant amb la motivació del primer dia. És engrescador veure com aquest va creixent i guanya efectivitat, tot plegat gràcies a l'aportació i feina de tothom: voluntaris, professionals dels diferents àmbits, famílies, infants... és un plaer.*

Tema central

Xarxes,

un projecte que creix dia a dia

Som ja al quart any del projecte Xarxes i ens agradaria compartir amb vosaltres una petita exposició de com va néixer i evolucionar aquesta iniciativa que dia a dia ens demostra com podem reunir gent i esforços diversos del barri per millorar una mica la vida de les famílies i, sobretot, dels infants.

El projecte Xarxes va néixer el 2015, fruit de la iniciativa d'uns i unes professionals del Centre de Serveis Socials del Baix Guinardó i Can Baró. A la unitat de tractament social d'aquest centre, es van detectar dues situacions:

- D'una banda, teníem un capital humà important al servei de persones amb potencialitats que podien oferir voluntàriament: persones a l'atur, en situació de jubilació o, senzillament, que havien acudit al servei per algun familiar i estaven inactives o disposades a oferir temps propi.

- I, de d'altra, certes carències en famílies i menors en edat escolar de primària motivades per diferents situacions: d'entorn, per manca d'espai o condicions per a l'estudi a l'habitatge, dificultats en el desenvolupament de les habilitats parentals, relacionals, socials, baix nivell de comprensió de l'idioma... afegit sovint a una situació econòmica delicada, inseguretat personal, de vegades baixa autoestima, etcètera, que no els facilitava participar activament en el projecte educatiu dels infants, no tan sols en l'àmbit escolar, sinó en general.

Als infants sovint els calia un reforç, a més d'escolar, també personal i emocional, en diferents apartats: habilitats socials, relacionals, millora de la seva seguretat i autoestima, suport per esbrinar i promoure potencials i, per descomptat, en l'àmbit escolar.

Amb tots aquests elements en joc, vam pensar a proporcionar un suport formatiu a les famílies pel que fa a habilitats parentals implicant-los en el projecte educatiu global dels fills o filles, i facilitar als infants un suport més personalitzat (no tant de grup ampli) per desenvolupar millor les seves habilitats relacionals i socials, descobrir i promoure els seus potencials, assegurant, també, un mínim reforç escolar.

El projecte, doncs, connecta aquestes dues parts, creant vincles entre les famílies, els voluntaris o voluntàries i els nens i nenes, per oferir més oportunitats d'assolir amb èxit el seu projecte educatiu global (no tan sols escolar). Als voluntaris (sense ells no hi hauria projecte), tant els col·laboradors setmanals com els puntuals, els proporcio-

na la possibilitat de contribuir personalment a millorar el seu entorn i el barri on viuen, aportant el seu granet de sorra per millorar la situació, promovent la cohesió entre veïns i veïnes i fent, també, el seu procés de creixement personal en el marc del projecte.

Xarxes és un projecte viu, de barri, solidari i participatiu

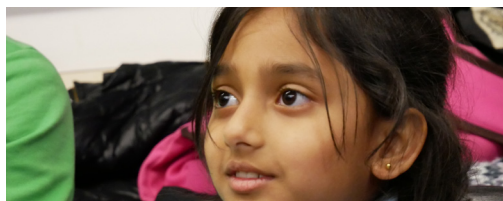
Volem comentar, també, i agrair la col·laboració de la Biblioteca Mercè Rodoreda (espai físic on hem desenvolupat el projecte en altres cursos), de l'AMPA Mas Casanovas i el CEIP Mas Casanovas (on setmanalment fem el projecte i amb qui també col·laborem).

Xarxes és un projecte viu, de barri, solidari i participatiu adreçat a la comunitat, on els valors fonamentals són la solidaritat, el respecte mutu, la inclusió, la participació i la cohesió veïnal, mitjançant un treball transversal i en xarxa.

Aquest es duu a terme al llarg del curs escolar al CEIP Mas Casanovas, i també fem col·laboracions puntuals periòdiques amb altres recursos del territori com la residència pública Mercat del Guinardó, amb la qual hem establert una relació molt bona.

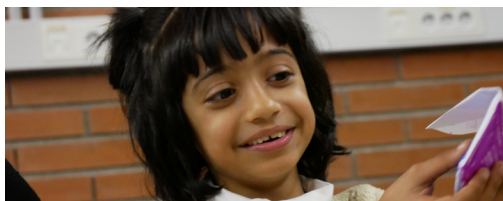

Espai dels infants

AIZA

Molt observadora, ha perdut la timidesa i aquest any “ho petarà”.

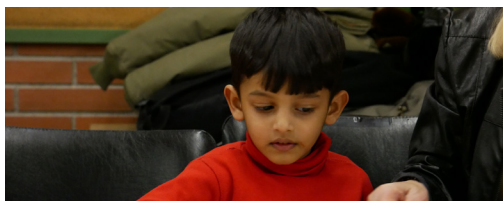
ANIKA

Tímida però amb molt de caràcter.

VICTORIA

Col·laboradora i puntual sempre.

IBRAHIM

És el més petit del grup, però ja “apunta maneres”.

AMAAN

Si vols riure, posa't al seu costat.

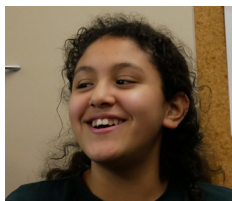
MATÍAS

Dos en un: fantasia i diversió.

PATRICIA

Gran presentadora i amiga dels seus amics.

ALEJANDRA

L'amabilitat feta noia.

ORIOI

De ser el petit, ha passat a ser el gran. És un fan dels escacs.

NOA

Acaba d'arribar amb moltes ganes de treballar i de crear.

NICOLÁS

Un gran periodista i tot un artista.

NAYELI

Acaba d'aterrar i ja té moltes ganes de participar.

BRIANY

La reportera més dolça del Xarxes TV. L'esperem l'any vinent!

THIAGO

Un dels petits, però cada vegada més eixerit.

Participació i cooperació a l'escola

(Modesta reflexió)

«Per educar un infant és necessària la tribu sencera»

(proverbi africà).

Aquesta és la llavor i riquesa de la participació, que com més gran, diversa, coherent i present sigui, més dotarà d'eines per a un ser i estar, i per a un creixement i maduració amplis.

Endinsant-nos en la participació, és clar que participar equival a formar part d'un grup. Com quan una nena pregunta a un nen: —Jugues? —A què? —A matar conills. Quan vol, i el nen s'anima, accepta les normes i hi participa, s'inclou en el grup. Fa el grup més gran, el dota de més força, necessita un espai més ampli per desenvolupar-se, i el fa més important. Aquesta és la força i la clau —que obra portes i enderroca murs— de la participació.

També es veu a la mirada orgullosa i satisfeta d'un nen que percep i sent que, quan el pare o la mare participa a l'escola, fent un taller a la classe, explicant en què consisteix la seva feina, narrant un conte... si ve a l'escola vol dir que ell és important. I així ho sent. Dins el garbuix d'innombrables vivències que viu l'infant, aquella ocupa un lloc brillant, una butaca separada de les del dia a dia, on diu "SOC IMPORTANT".

Continuem ara amb la cooperació a través de l'AMPA (AFA), que serà la peça màgica de la participació, pel fet que permetrà la modificació de la vida escolar ajustant o ampliant el ventall d'activitats educatives des de les extraescolars, i especialment perquè unificarà esforços

i recursos per a l'organització d'esdeveniments per al treball conjunt de valors socials i educatius, que compondran la cultura de centre.

En aquest sentit, la nostra escola aquest curs està vivint un creixement i una renovació importants. Volem continuar comunicant la rellevància i el potencial del fet que els pares i les mares s'associïn i activin el seu paper com a membres actius i educadors. Així, de prop, es coneix el que es fa i el que es pot fer. Des de la talaia del coneixement és des d'on respectem la labor dels altres.

I per concloure, com es pot encendre el foc de la participació? Com es pot donar a conèixer la tasca i satisfacció de la cooperació? Com es pot trencar la bombolla de l'individualisme i el desconeixement? Des de la nostra escola no perdrem ocasió de fer-ho. I animo a totes les famílies que col·laboren d'una manera o altra que ho expliquin amb orgull i generositat.

La nostra escola participa i coopera en el projecte Xarxes (impulsat des del CSS Baix Guinardó i Can Baró), en SOS Àfrica, fent recollida de roba, i en la Fundació Avismón, fent recollida d'aliments.

Espai de l'AMPA

El AMPA **Mas Casanovas** avanza a pasos agigantados

El AMPA Mas Casanovas es una asociación de madres y padres de familias voluntarias, sin ánimo de lucro, que contribuye en la educación y el bienestar de las alumnas y alumnos del centro educativo público Mas Casanovas.

A través del AMPA, promovemos distintas actividades educativas y recreativas con el fin de que las niñas y niños desarrollen habilidades para llevar una vida saludable. En este nuevo curso escolar, estamos fomentando la natación, el fútbol y el teatro.

De igual manera, contribuimos a fortalecer la alianza entre la escuela y las familias de las alumnas y alumnos, generando espacios de convivencia familiar.

Desde aquí invitamos a que más familias se asocien al AMPA y, además, dentro de sus posibilidades, aporten su colaboración, ya sea con su tiempo (en la gestión del AMPA o en colaboraciones puntuales) o con donaciones de recursos materiales.

Juntos podemos hacer crecer nuestra AMPA.

“Junts fem escola”

Espai de les famílies

Entrevista a Sadia, mare de l'Aman i l'Anika

La Sadia va arribar l'any 2002 a Tortosa des del Pakistan i sis mesos després es va traslladar a Barcelona, amb molta feina i ganes va fer-se lloc a la ciutat, on va conèixer el seu marit i on van néixer els seus fills: Amaan, Anika i Rafay. Els dos més grans venen a Xarxes.

Com vas conèixer el projecte Xarxes?

Coneixia la Montse Clotet i parlant amb ella sobre com anava el meu fill a classe em va proposar que l'apuntés. El primer any va anar molt bé i aquest hem aconseguit que torni de nou.

Com creus que influeix el projecte en els nens?

De moment no hi ha grans canvis, però te bona pinta, perquè els agrada molt venir. Es posen molt contents.

Què t'expliquen?

Parlen sobre el caràcter dels voluntaris, em diuen noms però no els recordo. Parlen dels dibuixos, sobre el que han fet a la tarda, d'algun joc...

Creus que hi podries participar també? Ho has fet?

Ens va agradar participar-hi el dia de la residència de gent gran. Vaig conèixer molta gent, em va agradar veure com parlaven de la història de les seves vides.

Us heu sentit acollits en el projecte? Què hi afegiries?

Sí, he vist que són bona gent, amables, informen molt bé i ajuden molt. M'agradaria que es treballessin els idiomes en el reforç escolar. Per a mi és molt difícil ajudar els meus fills amb el català o el castellà.

Moltes gràcies, Sadia.

A vosaltres.

*L'informatiu de **Xarxes TV***

Durant el curs passat volíem fer una activitat més ambiciosa i que fos un veritable repte per als nens i nenes. Així, va sortir el nostre informatiu, en què ells van treballar en la creació dels continguts i davant i darrere de les càmeres.

Va ser molt interessant i creiem que un èxit, ja que no es van adonar de la complexitat de la feina i ho van fer amb total naturalitat.

Com que som molt curiosos, vam portar una professional per fer el maquillatge dels artistes, la Florence Tur.

Flo va néixer al sud de França i des del 1993 viu a Barcelona, ciutat que adora i on va néixer la seva filla. Mitjançant la seva amiga Montse Ramos, va conèixer Xarxes i es va animar a participar maquillant els nens, les nenes i els voluntaris que van participar a l'*Informatiu Xarxes TV*.

«Em va encantar la feina amb el grup i espero poder repetir en una altra ocasió», ens va comentar la Flo.

Col·laboració

Article de

Julia Díez

Compartir. Quizás existan palabras con un tono más poético, como *empatía* o *resiliencia*, pero a mí, cuando pienso en el proyecto Xarxes, la palabra que se me dibuja en la mente es compartir. Con esa palabra tan grande, he podido gastar momentos maravillosos con personitas fantásticas, hablarles de mis libros y sus personajes y, sobre todo, hacerlo de forma participativa y haciéndoles pensar y darse cuenta de que todos, absolutamente todos, tenemos algo en lo que realmente somos buenos, que solo nos hace falta buscarlo y, una vez que lo encontramos, debemos convertirlo en nuestro timón de vida. Poder transmitir eso ha sido todo un aprendizaje, porque aquí aprendemos todos. Yo también. Yo la que más.

Quando me propusieron participar en el proyecto, no lo dudé ni un segundo. Poder llegar de una forma cercana a aquellos que me leen, o que quizás me lean, es la mayor de las recompensas. Compartir las letras. Compartir el tiempo. Compartir las experiencias. Compartir los problemas, pero también compartir las soluciones. Compartir. ¡Qué palabra! ¿Verdad? Xarxes está lleno de personas que comparten, personas que hacen que la vida para muchos sea un poco mejor, tendiéndoles la mano en aquello que necesiten. Que me dejen formar parte de ellos, que compartan conmigo esa experiencia, no tiene precio. Por eso, solo se me ocurre una palabra para definir lo que significa el proyecto Xarxes para mí, lo que significa la gente que lo forma, los que comparten, los que necesitan y los que ofrecen. Solo se me ocurre una: gracias.

La Julia és escriptora i bloguera, i des de sempre ha centrat la seva narrativa en el món infantil. El 2016 va guanyar la tercera edició del premi Operación Tagus, d'Ediciones Tagus, amb la novel·la de ciència ficció 3027 - *Sublevación*. Ha col·laborat en el projecte Xarxes i esperem tornar-la a tenir amb nosaltres.

El pas de la Tamara pel projecte Xarxes

Tamara és una antiga nena del projecte, de la primera promoció, que va deixar de venir a Xarxes quan va començar l'ESO. L'hem entrevistat perquè ens parli una mica de com va ser la seva experiència.

Quant temps vas estar al projecte?

Vaig venir des de tercer de primària fins a sisè, i vaig estar molt contenta.

Et va agradar?

Sí, em sentia molt bé, molt alegre. També em sentia així perquè la gent m'ajudava. Ells em podien donar la seva opinió i jo a ells la meva.

Vas notar canvis entre abans i després de Xarxes?

Abans de venir em costava més l'escola, els deures i les notes; ara, a primer d'ESO, em costa menys perquè he vingut a Xarxes.

Què vas aprendre? Què et va agradar més?

Una mica de tot, em van ajudar a fer els deures, a organitzar-me... El que més m'agradava era estar amb els voluntaris i els amics per ajudar-nos entre tots.

Creus que podries venir el curs vinent per fer de voluntària?

M'agradaria, però no sé si coincidirà amb un altre projecte en què participo ara que es diu Èxit, en el qual també m'ajuden amb els deures i els estudis.

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Barcelona

